

Poemele Luminii

de *Elleny Pendefunda*

poesie, proză scurtă
ilustrații semnate de *Elleny Pendefunda*
biografie și bibliografie

ISBN 978-973-9412-22-3

Colecția Călătorilor Australi 18

Copilăria, cu lumea ei doldora de vise și de luminoase plăsmuiri ale fanteziei, a avut dintotdeauna însemnele poeziei autentice. Îngerii, purtând vestirile pline de taină și înțeleșuri, le rosteau cu glas de copil. Copiii murmurau incantații poetice în templele Mesopotamiei sau ale Egiptului antic, în Parthenonul Atenei sau pe treptele Capitolului, înălțau rugăciuni în catedralele gotice sau la Sfânta Sofia din Constantinopol.

Poezia autentică poartă, ca pe un blazon al nobleței, însemnele copilăriei celei fără de prihană. *Abia-nțelese pline de-nțeleșuri*, tainele lumii *înseninară fruntea de copil* a lui Mihai Eminescu, fragilitatea de polen a acestei vieți a lăsat o undă de tristețe în privirea copilului Iulia Hasdeu, teama din ochii ciutei pierdute în miez de codru s-a răsfrânt în felul de a fi al copilului Nicolae Labiș. Poeții-copii, îndrăgostiți de Logosul românesc, sunt, astfel, moștenitorii unei mari tradiții. În anii 60 ai secolului trecut o întreagă pleiadă de poeți-copii s-a afirmat, pășind cu pas rimbauldian pe treptele afirmării valorice: Mircea Dinescu și Doina Uricariu, Aurel Pinteș și Vasile Poenaru, Ion Mureșanu și Cleopatra Lorințiu, Gabriela Hurezeanu și Paul Balahur, Matei Vișniec, Elena Ștefoi și mulți alții. Acestora li se pot adăuga multe nume din poezia basarabeană: de la Grigore Vieru și Nicolae Dabija, și până la ultima generație de poeți-copii, afirmați în paginile revistelor *Florile Dalbe*, *Noi*, *Clipa Siderală* sau *Literatura și arta*.

La fel, Elleny Pendefunda, poeta de nouă ani de la Iași, face parte din această ultimă generație de poeți-copii. Ea vede lumea prin lacrima unui înger, mărturisind că i-ar plăcea să fie „vrăjitoare/ în lumea mare/ unde sunt vrăjitoare”, dar acest refugiu în lumea celor maturi ar și întrista-o, fiindcă nu-i lumea ei. Constatarea sună și ca o doleanță: să nu le răpim copiilor lumea visurilor, a „verdului primăverii” și a „păsărilor care se întorc în țară”, a „iepurașului care aduce/ Paștele iară”. Puritatea de rouă a verbului Elleny Pendefunda e un însemn că primăvara limbii române abia începe. (Valeriu Matei, *Literatura și arta*)

Concert pentru pian, poezie și pictură de Elleny Pendefunda. La vârsta la care alții se joacă cu păpușile, ea și-a croit deja un început de carieră în poezie și pictură. Însă știe să cânte și la pian, ca un hobby. Pictura și poezia reprezintă dragostea sa. Are tablouri mai mari decât ea. “Am avut privilegiul de a prezenta munca unui artist foarte talentat care utilizează capacitatea ei de a inventa, de a relata și de a descrie sensul creației”, a spus Ron Lytle, director executiv al Școlii de artă contemporană Hagerstown (Washington), la vernisajul expoziției artistei române de numai 11 ani, Elleny Pendefunda, ce a avut loc recent în SUA. La expoziția de la Contemporary School of the Arts and Galleries, unde și-a prezentat și al doilea volum de poezii “Angel heart”, a participat alături de profesori, critici și publicul american (școlar sau matur) și pictorul român Dan Cumpăță (foto), care îi prevede lui Elleny un viitor plin de succese. Elevă a Colegiului Național de Artă “Octav Băncilă” Iași și clasată pe primul loc, cu nota zece, la probele de evaluare pentru clasa a V-a la secția de Artă plastică în 2012, Elleny este cunoscută în mediul artistic și pentru faptul că este cel mai tânăr autor al unui volum de poezie din România: debut la numai nouă ani, în 2010. La vârsta la care copiii exersează propoziția “Ana are mere”, lui Elleny îi apărea primul volum de poezie. Pe lângă talentul la scris și pictură, mica româncă se anunță și o strălucită pianistă. De asemenea, este pasionată de fotografie, construcții din lut, istorie, inclusiv istoria artei, și multe alte domenii. “Ar putea deveni unul dintre cei mai distinși și desăvârșiți artiști ai lumii”. Cu aceste cuvinte a fost prezentată Elleny la Washington pe site-ul Școlii de artă contemporană, fiind menționată și de publicațiile americane *The Herald Mail*, *The Morning Call*, *The Baltimore Sun*, *Chicago Tribune*, *Clubul Presei Transatlantice* și *Mioritza USA Newspaper*.

Impresionant de mult impresionează micuța impresionistă. La numai 11 ani a cunoscut deja succesul în poezie, pictură și muzică. A renunțat să se mai joace cu păpușa sa preferată, Barbie, și scrie poezii, piese de teatru, pictează și expune, așa cum a făcut-o la finele anului trecut, la Washington. La vârsta la care alții preferă jucăriile, ea a devenit redactor al unei publicații literare. Este vorba despre Elleny Pendefunda, din Iași. Am putea să-i zicem micuța Picasso a României. “Nu are încă un stil format. Nici la o vârstă mai înaintată nu poți spune că ai un stil, însă ea împrumută de la Pollock sau uneori de la Turner... Am putea să o încadrăm la impresionism pentru că se bazează pe umbre, lumini și culoare”, a spus Elena Potop, cea care i-a îndrumat primii pași ca profesoară de pictură la începutul școlii primare.

Interesată de aspectele esoterice ale vieții, de metempsihoză, fenomenele paranormale și problema infinitului. Mica artistă a cules deja primii lauri ai succesului. A primit marele premiu la Concursul Internațional de Artă Plastică “N.N. Tonitza”, ce s-a desfășurat la Bârlad în 2010. De asemenea, a fost recompensată și cu premiul pentru debut - poezie la Târgul internațional de carte românească, Iași, 2011. Însă simplul fapt că marea poetă Ana Blandiana i-a scris câteva cuvinte în care și-a manifestat admirația pentru versurile sale spune multe: “Am citit cu mare plăcere fermecătorul “Răsărit de curcubeu” (prima sa carte – n. red.) și ți-am admirat nu numai talentul evident, ci și vitalitatea, bucuria de a privi lumea și umorul... Eu te felicit. Îți doresc noroc și succes și aștept să te mai citesc”, Ana Blandiana, Botoșani, 2011. Elleny este un copil care

gândește ca un matur. La vârsta la care colegii săi se dau în vânt după dulciuri, desene animate și leagănă în brațe păpuși, Elleny Pendefunda este interesată de aspectele esoterice ale vieții, de metempsihoză, fenomenele paranormale și problema infinitului.

Citește Vechiul și Noul Testament, dar și autori ca Stevenson, Verne, Dumas, Saint Exupery, Carroll. Își construiești singură păpuși din lut. Pe când ceilalți copii citesc povești cu zâne și Feți Frumoși, mica artistă se interesează despre felul de viață și credințele oamenilor din Mesopotamia și Egiptul Antic. Citește autori ca Saint Exupery, Lewis Carroll, Robert Stevenson, Jules Verne și Alexandre Dumas. Chiar dacă are o aplecare către artă, la școală are numai note de 10 și la matematică. Tatăl său, poetul și medicul Liviu Pendefunda, nu o influențează în niciun fel. Doar dă curs dorințelor și întrebărilor acesteia. Ea îndrăgește și propriile păpuși achiziționate de-a lungul timpului, însă, mai nou, își realizează singură jucării introducându-le în propriul univers pe care îl crează cu imaginație, îl îmbogățește și îl inventează. “Construiești, modelează, își spațializează viziunile. Acolo trăiesc păpuși cât mai mici, unele găsite în comerț, altele realizate de mâinile ei, din lut, pe care le pictează. Nu-i place să învețe pe de rost. Iar la matematica are 10 pe linie! E atrasă de proză. Își scrie propriile vise. Dar nu vrea încă să le dezvăluie nimanui. Pe lângă Stevenson, Verne și Dumas este atrasă de Saint Exupery sau Carroll, dar cere explicații privind aspectele esoterice, filosofice, de istoria artei, pe care a început s-o studieze la colegiu și care o determină să știe cât mai multe despre felul de viață și credințele oamenilor din Mesopotamia și Egiptul antic. O interesează metempsihoza și fenomenele paranormale”, spune tatăl fetei.

Dincolo de infinit este Elleny. Tatăl își amintește cum a decurs recent un dialog cu fiica sa. “Ce urmează la număr infinitului?”, m-a întrebat. I-am răspuns că după el este tot infinit. Ce este înaintea infinitului?, a insistat ea. Nimic altceva decât infinit minus unu, am răspuns eu sigur pe mine. Și-atunci a venit următoarea replică, care poate că mi-ar cere să scriu multe alte cărți: După infinit nu cumva vine iarăși unu? Sau e nimicul?”. Acum mica artistă se află în vacanță, ca și ceilalți copii. “Are trei tablouri mari pe care le definitivează, vreo cinci picturi cu teme din viața zilnică și multe schițe - planuri. Citește, se uită la filme, compară cărțile cu realizarea lor prin cea de-a șaptea artă. Fotografiază orice, flori, animale, ansambluri de copaci și streșini cu țurțuri. Are deja o participare la o expoziție colectivă de fotografie artistică. Se uită în albume de artă și fotografie. Citește chiar și tehnici de realizare a picturii sau pozelor. Utilizează apoi elementele în noi imagini pe care le creionează. Citește Vechiul și Noul Testament, asamblând prin propriile cuvinte apropierea de Dumnezeu - pregătind astfel o nouă carte”, mai spune dr. Liviu Pendefunda. Acesta a trimis reporterului imaginile ultimelor două lucrări ale lui Elleny, care pare că izvorăsc una din alta. “Prima e Misterele, e seara și luna, e ajunul tornadelor și a soarelui care trezește universul pentru schimbarea din cea de-a doua...”.

Micuța “Floare de piersic”. Primul ei îndrumător în ale artei, profesoara de pictură Elena Potop, o descrie: “Are un simț al culorii desăvârșit și o imaginație debordantă. Pictează cu plăcere, cu bucurie. A descoperit ce efecte au culorile diluate cu multă apă asupra pânzei, așa a luat naștere prima sa lucrare pe pânză *Răsărit de curcubeu*”. Artistului plastic Elena Potop îi place să o numească “micuța mea Floare de Piersic”. “A participat la prima expoziție din oraș împreună cu colegii și apoi a prins gustul prezentărilor, începând să lucreze din ce în ce mai mult...Cu un vârtej aici, o fereastră pe cer sau un clopot spart jos, la baza lucrării, o fântână luminată din adâncuri. Din acestea se nășteau tablouri. Crescuse, dar tot se bucura de copilărie și de pânzele mai mari decât ea. Și acum încă se mai joacă, dar are grijă și de partea serioasă a lucrurilor, dovada fiind recenta ei expoziție de la Washington. Acum a reușit, pentru că a încercat încă de la o vârstă fragedă să își croiască propria potecă pe care să o parcurgă către viitor”, mai spune Potop. După semnele înmugurite deja, această potecă e poleită cu mult talent. De aceea e mai mult ca sigur că ea s-ar putea transforma într-un drum de aur. Așa cum deja scânteiază, în răsărit de curcubeu...

Începuturile sau cum a răsărit curcubeul lui Elleny. Abia învățase să scrie și să citească. A învățat o poezie de Otilia Cazimir și i-a spus tatălui său că poate să facă și ea ceva asemănător. “Îi veneau idei, se așeza la masă și pur și simplu începea să scrie, uneori lucruri foarte simple, două versuri, patru și așa mai departe. Are multă imaginație, dar se exprimă frumos nu numai în versuri, ci și în pictură, cântă la pian, citește piese de teatru, joacă în ele, le reinventează...” povestea tatăl său cu ani în urmă. Îi place și dramaturgia, iar prima carte care a citit-o la numai nouă ani a fost “Moara cu noroc” de I. Slavici și apoi “Adam și Eva” de Liviu Rebreanu. “Privitor la imaginația sa debordantă, inovează noi piese de teatru cu două personaje din casă, păpusile Barbie și Tereza, care îi plac ei foarte mult. Există în ea dorința de a trăi alături de ele într-o lume pe care de foarte multe ori o creează ea”.

Își inventează cadourile de Crăciun. Încă de mică și-a înlocuit orele de joacă cu ceasuri de meditație în fața colilor albe de hârtie pe care urma să scrie. Sau în fața pânzei pe care cobora imagini sensibile din natură sau create prin propria imaginație. Unele imagini surprind prin maturitate precoce. Așa încât de multe ori își inventează cadourile pe care urmează să le primească. “Este o pictură și o poezie ce depășesc vârsta, uneori mirabil și convingător mai ales pentru adevărata poezie, fără vârstă”, se arată într-una din notele critice cu privire la operele sale. Elleny a surprins încă de la început prin precocitatea sa. La numai patru ani a desenat Fluturașul și Catedrala de Paști, ori Flori de copil, adevărate poeme în culoare ce depășesc cu mult vârsta autorului la respectivul moment. Balaurul cu șapte capete se dovedește a fi în cazul ei poate doar lipsa de timp și poate nerăbdarea, nerăbdarea, nerăbdarea... Dar toate se tratează imediat cu o metafora inventată prezentă în una din poeziile sale: “Lacrime arde / Pe ceasul lumii”. (Cristinel C. POPA, Jurnalul National, 07. 01, 2013)

Acum volumul *Poemele luminii* încununează spiritul adolescenței de 12 ani care simte cum îi fuge de sub picioare copilăria, dar se dăruiește sub aripa îngerului său artei, harului primit prin Duhul Sfânt de la începutul lumii. Gândurile ei curate se revarsă într-un adevărat concert pentru pian, poezie și pictură în această ediție de excepție, apărută la editura Contact international. Cele trei secțiuni sunt dedicate vârstei frământate în tranziție, apropierea de taina Coborârii Duhului Sfânt și viselor obsesive care îi marchează evoluția spirituală, totul țesut cu reproduceri ale celor mai recente picturi cu care se prezintă în expoziții.